

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย ได้นำเสนอเอกสารและงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพโปรแกรม
พลศึกษา สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ไว้ ดังนี้

การประเมิน

เนื่องจากการประเมิน เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการ
ดำเนินการในทุก ๆ เรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องทางการศึกษาซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของ
การประเมินไว้ดังนี้

คณะกรรมการการร่วมในการวางเกณฑ์มาตรฐานการประเมิน (A joint
committee on standards for evaluation, 1981 quoted in Nevo, 1983) ได้ให้
ความหมายไว้ว่า "การประเมินเป็นการสืบสอบอย่างเป็นระบบเพื่อกำหนดค่าหรือคุณสมบัติ (worth
or merit) ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง "

สทรัฟเฟิลบีม (Strufflebeam, 1977) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "การประเมิน
เป็นกระบวนการในการกำหนดกรอบ (Delineating) การเก็บรวบรวมข้อมูล (Obtaining)
และการจัดเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการพิจารณาตัดสินทางเลือกที่เหมาะสม (Judging
Decision Alternatives)"

ปีเตอร์ (Peter, 1975) ได้ให้ความหมาย ไว้ว่า "การประเมินเป็น
กระบวนการของการค้นหาหรือการกำหนดค่า"

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2535) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "การประเมินเป็นการ
ตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศเพื่อช่วยในการตัดสินใจ"

อุทุมพร จามรมาน (2530) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "การประเมินเป็นการ
ตัดสินคุณค่าของสิ่งที่วัดตามเกณฑ์ภายใน และภายนอก"

จากความหมายดังกล่าวพอจะสรุปความหมายของการประเมินได้ว่า การประเมิน เป็นกระบวนการในการใช้ข้อมูลเพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งหนึ่งสิ่งใด

สำหรับการประเมินโปรแกรมได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ คือ

อัลคิน (Alkin, 1992) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "การประเมินโปรแกรม เป็นการนำข้อมูลที่มีอยู่ในโปรแกรมมารวมกันอย่างเป็นระบบเพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งนั้น"

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2535) ได้ให้ความหมายไว้ว่า "การประเมินโปรแกรม เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศในการปรับปรุงโปรแกรมและการนิเทศน์ ในการตัดสิน ผลสัมฤทธิ์ของโปรแกรม"

จากความหมายที่กล่าวมาทั้งหมด พอจะสรุปความหมายของการประเมิน โปรแกรมได้ว่าการประเมินโปรแกรม เป็นกระบวนการในการใช้ข้อมูลสำหรับตัดสินคุณค่าหรือ ปรับปรุงโปรแกรมให้ดียิ่งขึ้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา และแบบประเมินโปรแกรม ผลศึกษา

โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา

โปรแกรมผลศึกษา เป็นกระบวนการในการจัดและบริหารปัจจัยหรือกิจกรรม ต่าง ๆ ทางผลศึกษาที่สามารถช่วยทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผลศึกษา ซึ่งได้มีผู้เสนอแนวคิด เกี่ยวกับองค์ประกอบของโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาไว้ดังนี้ คือ

การศึกษาการประเมินโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งชาติ (National of secondary school evaluation, 1975) ได้ทำการศึกษาเกณฑ์สำหรับประเมินโรงเรียน มัธยมศึกษาโดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การประเมินโปรแกรมผลศึกษานั้นได้ กล่าวถึงองค์ประกอบ และจุดมุ่งหมายของโปรแกรมผลศึกษาไว้ดังนี้ คือ โปรแกรมผลศึกษาประกอบด้วยรายวิชาและ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยทำให้บรรลุความต้องการของเยาวชนทางด้านร่างกาย และนันทนาการ โปรแกรมผลศึกษานั้นประกอบด้วยการสอนในชั้นเรียน (Required Class Instruction) โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในและระหว่างโรงเรียน และกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านร่างกาย (Related Physical Recreational Activities) โดยมีจุดมุ่งหมาย ของโปรแกรมที่จะเน้นทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม เช่นเดียวกับการพัฒนาทางด้านร่างกาย

บุชเชอร์ (Bucher, 1979) ได้กล่าวว่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนและวิทยาลัยประกอบด้วย

1. การสอนพลศึกษาในชั้นเรียนให้กับนักเรียนทุกคน
2. โปรแกรมบรรณาธิการทางพลศึกษา
3. การแข่งขันกีฬาภายในและภายนอกโรงเรียน
4. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยเลือกเฉพาะนักกีฬาที่มีทักษะดีไปแข่งขันกับนักกีฬาโรงเรียนอื่น

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2527) ได้เสนอว่า โรงเรียน ควรจะจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน
(Physical educational programs)
2. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
(Intramural athletic programs)
3. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
(Interscholastic athletic programs)
4. การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ
(Adapted physical education programs)

จากแนวคิดดังกล่าวจะสรุปได้ว่าโปรแกรมพลศึกษาควรประกอบด้วย ด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
3. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
4. การจัดกิจกรรมพลศึกษาพิเศษ

ลักษณะของโปรแกรมพลศึกษาที่ดี

โคเวลล์และฮาเซลตัน (Cowell and Hazelton, 1955 quoted in Oberteuffer and Ulrich, 1962) ได้เสนอเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสิน ลักษณะของ

โปรแกรมผลศึกษาที่ได้ไว้ 9 ประการดังนี้ คือ

1. ได้มีการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทั้งหมดของโรงเรียน
2. มีการจัดประสบการณ์ที่สมดุลเป็นอย่างดีที่จะกระตุ้นการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่เหมาะสมทางด้านสังคม และจิตใจเช่นเดียวกับทางด้านร่างกาย และทักษะทางประสาทกล้ามเนื้อ
3. ช่วยทำให้เกิดจิตสำนึกในระบบประชาธิปไตย เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. อยู่บนพื้นฐานของความสนใจ ความต้องการ จุดมุ่งหมายและความสามารถที่จะสนับสนุนได้
5. มีการจัดประสบการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะของนักเรียน
6. เป็นส่วนหนึ่งที่สังคมจะเข้ามาช่วยเหลือได้
7. มีสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดแบ่งเวลา อุปกรณ์และผู้นำที่เพียงพอสามารถที่จะจัดกิจกรรมตามที่นักเรียนต้องการได้อย่างกว้างขวาง
8. มีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสุขภาพทั่วไป และโปรแกรมของโรงเรียน
9. มีการสนับสนุนการพัฒนาการทางด้านวิชาชีพ และสวัสดิการให้แก่ครูผลศึกษา

แบบประเมินโปรแกรมผลศึกษา

ลาปอร์ต (Laporte revised by Cooper, 1968) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรผลศึกษา (โปรแกรมของชาติ) โดยได้เสนอแบบประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา (Laporte, Health and Physical Education Score Card NO. I) ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบให้คะแนนตามสภาพโปรแกรมผลศึกษาที่อยู่จริงโดยครอบคลุมในด้านต่าง ๆ รวม 5 ด้านคือ ด้านการจัดโปรแกรมกิจกรรมผลศึกษา ด้านสถานที่กลางแจ้ง ด้านสถานที่

ในร่ม ด้านการจัดการบริหารชั้นเรียนพลศึกษาและด้านการตรวจสุขภาพและการบริการทางสุขภาพของนักเรียน และแบบประเมินโปรแกรมพลศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา (Laporte Health and Physical Education Score Card NO.II) โดยครอบคลุมในด้านต่าง ๆ รวม 10 ด้านต่าง ๆ คือ ด้านโปรแกรมของกิจกรรม ด้านพื้นที่กลางแจ้งด้านพื้นที่ในร่ม ด้านห้องเก็บของและห้องอาบน้ำ ด้านสระว่ายน้ำ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการตรวจสุขภาพและการให้บริการด้านสุขภาพ ด้านการพลศึกษาพิเศษ ด้านการจัดและการบริหารชั้นเรียน และด้านการแข่งขันกีฬาภายในและระหว่างโรงเรียน

ภาควิชาการศึกษาของรัฐโคโรลาโด (Quoted in Daughtrey and Woods, 1971) ได้เสนอแบบประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนที่มีการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้คือ

1. มีการสอนพลศึกษาโดยครูที่วุฒิการศึกษาทางพลศึกษา หรือได้รับการนิเทศจากศึกษาทางพลศึกษาหรือไม่
2. ก่อนที่นักเรียนทุกคนจะเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา ได้มีการตรวจสุขภาพก่อนหรือไม่
3. นักเรียนจะต้องผ่านการตรวจสุขภาพอย่างน้อยทุก ๆ 3 ปีหรือไม่
4. นักเรียนทุกคนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงระดับชั้น 12 ได้เรียนพลศึกษาทุกคนทุกวันหรือไม่
5. มีชั่วโมงเรียนเพียงพอที่สามารถจะสอนกิจกรรมพลศึกษาได้จนนักเรียนเกิดความชำนาญเพียงพอหรือไม่
6. ขนาดชั้นเรียนมีสัดส่วนระหว่างนักเรียนกับครูเหมือนกับวิชาอื่นหรือไม่
7. ในระดับชั้นเรียนที่เหมาะสม หลักสูตรการเรียนประกอบด้วยกิจกรรมเหล่านี้หรือไม่ กิจกรรมเข้าจังหวะ เกมการเลียนแบบ เกมนำ เกมผลัดกีฬาหรือเกมที่มีกิจกรรมทดสอบตนเองรวมการตีลังกาและกิจกรรมที่ใช้อุปกรณ์ การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย เพราะการยกน้ำหนัก การต่อสู้ป้องกันตัว กีฬาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันประเภทเดี่ยว และคู่กีฬาทางน้ำ เช่น การว่ายน้ำ การช่วยชีวิตในการใช้สระว่ายน้ำของโรงเรียนชุมชนหรือส่วนตัว

8. โปรแกรมมีการทดสอบในด้านสมรรถภาพทางกาย ทักษะและความรู้ เป็นประจำหรือไม่
9. มีสิ่งช่วยชี้แนะหลักสูตรที่มีแนวคิดที่ยืดหยุ่นและใช้งานได้และเป็นช่วง ตามลำดับขั้นตอนทุกระดับหรือไม่
10. มีการจัดกิจกรรมแบบสหศึกษาในชั้นเรียนหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือไม่
11. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา ภายในโรงเรียนแบบสหศึกษาหรือไม่
12. มีการจัดกีฬาระหว่างโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่มากพอ โดยมี นักเรียนชายเข้าร่วมเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่เหมาะสมกับที่ลงทะเบียนหรือไม่
13. มีการจัดโปรแกรมกีฬาสำหรับนักเรียนหญิง โดยยึดตามคำแนะนำ ใหม่ ๆ ของสมาคมพลศึกษาและนันทนาการของสหรัฐอเมริกาหรือไม่
14. มีการจัดโปรแกรมกีฬาภายในโรงเรียนสำหรับนักเรียนชายและหญิง ในระดับชั้น 4 ถึง 6 ซึ่งมีทั้งกิจกรรมประเภทบุคคล และประเภททีมโดยต้องการให้มีการเข้าร่วม กิจกรรมกันมาก ๆ หรือไม่
15. มีการจัดชั้นเรียนพลศึกษาโดยคำนึงถึงทักษะและวุฒิภาวะหรือไม่
16. มีหนังสือ ภาพยนต์หรือสื่อทางโสตทัศนูปกรณ์อื่น ๆ และเอกสาร ตำราทางวิชาการเกี่ยวกับ พลศึกษาและกีฬาให้ใช้ทั้งครูและนักเรียนหรือไม่
17. มีที่ว่าง สิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ อุปกรณ์สำหรับโปรแกรม อย่างเพียงพอหรือไม่
18. มีการทำประกันอุบัติเหตุ หรือได้รับรองในความรับผิดชอบจาก ผู้ปกครองหรือไม่

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินโปรแกรม พลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในระดับชั้นมัธยมศึกษาของไทย" โดยมีความมุ่งหมายที่จะประเมิน และจัดระดับคุณภาพของสถานภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ของไทย ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นโดยตัดแปลง

จากแบบประเมินโปรแกรมสุขภาพและผลศึกษาของโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ของลาปอร์ต (Laporte, Health and Physical Education Score Card NO.II) ซึ่งสามารถกรอกคะแนน และให้คะแนนตามขนาดและจำนวนของสถานที่ และ อุปกรณ์ และระดับคุณภาพของโปรแกรมผลศึกษา โดยจะคลุมในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. วุฒิของครูผลศึกษา
2. ขนาดของสถานที่กลางแจ้งและในร่ม ที่สามารถใช้ในโปรแกรมผลศึกษาได้
3. จำนวนของอุปกรณ์ส่วนกลางที่สำคัญบางชนิดที่โรงเรียนควรเตรียมไว้เพื่อการเรียนการสอน
4. การบริหารและการดำเนินงานของโปรแกรมผลศึกษา
5. ด้านการจัดสถานที่ และอุปกรณ์ในโปรแกรมผลศึกษา
6. ด้านการดำเนินการสอนในชั้นเรียน
7. ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
8. ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และ
9. ด้านการจัดผลศึกษาพิเศษและนันทนาการ

เกณฑ์มาตรฐานของโปรแกรมผลศึกษา

ฟิตส์เจอเรียล (Fitzgerald, 1974) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์และการประเมินผลการเรียนโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนหญิงในรัฐเนบราสก้า" วัตถุประสงค์เพื่อประเมินสถานภาพของนักเรียนหญิง ที่เลือกเรียนโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเนบราสก้าโดยใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 4 รายการคือ (1) รูปแบบของการจัดกระบวนการ (2) เนื้อหารายละเอียดของโครงการ (3) เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ (4) แหล่งวัสดุสำหรับวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้สุ่มจากโรงเรียน 5 ประเภท คือ (1) โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (2) โรงเรียนมัธยมศึกษาาระดับเอ (3) โรงเรียนมัธยมศึกษาาระดับบี (4) โรงเรียนมัธยมศึกษาาระดับซี (5) -โรงเรียนมัธยม

ศึกษาระดับดี ได้รับข้อมูลกลับมาทั้งหมด 75 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างประเภทของโรงเรียนแต่มีความแตกต่างกันในด้านผู้สอนคือ โรงเรียนที่ใช้ครูพลศึกษาผู้หญิงสอนนักเรียนหญิงจะมีคุณภาพดีกว่าโรงเรียนที่ใช้ครูพลศึกษาผู้ชายสอนนักเรียนหญิง

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ในการตัดสิน คือ คะแนนรวมของโปรแกรมพลศึกษาทั้งหมด 4 รายการถ้าได้ร้อยละ 60 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลางร้อยละ 70 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีร้อยละ 90 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เกี่ยวกับรูปแบบของการจัดการจัดการกระบวนการเครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ส่วนเนื้อหาสาระละเอียดของโครงการและแหล่งวัสดุสำหรับวิชาที่พออยู่ในเกณฑ์ไม่ดี ผลการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาปีที่ประสิทธิ์ผลร้อยละ 56.84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี

ฟอง เกิดแก้ว (2520) ได้กล่าวว่า "การจัดโปรแกรมศึกษาในโรงเรียนที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วยโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอกและภายในชั้นเรียน โปรแกรมสันทนาการและ โปรแกรมบรรดิกการ"

รายงานผลการสัมมนาหาเกณฑ์มาตรฐานทางพลศึกษาและกีฬา (2522) ได้พิจารณาการกำหนดวุฒิครูพลศึกษาในระดับต่าง ๆ จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนห้องหนึ่ง ๆ และอัตราส่วนระหว่างครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน คือ

1. ระดับประถมศึกษาควรกำหนดวุฒิครูพลศึกษาไว้ อย่างน้อย ป.กศ. สูงพลศึกษา หรือ ป.กศ. สูงวิชาเอกพลศึกษา

2. ระดับมัธยมศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ควรกำหนดวุฒิดังนี้

2.1 มัธยมศึกษาตอนต้น ควรกำหนดวุฒิไว้อย่างน้อย ป.กศ. สูงวิชาเอกพลศึกษา

2.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย ควรกำหนดวุฒิไว้อย่างน้อย ป.กศ. สูงพลศึกษา หรือ ป.กศ. สูงวิชาเอกพลศึกษาและถ้าให้ดีควรเป็นวุฒิปริญญาตรีพลศึกษา

3. ระดับอุดมศึกษาควรกำหนดวุฒิปริญญาตรีพลศึกษาเป็นอย่างน้อย และตามเกณฑ์กำหนดว่าด้วยระดับการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา

อนึ่งการจัดพลศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายควรกำหนดสำหรับนักเรียนปกติควรเป็นห้องละ 30-35 คน ถ้าเป็นไปได้ขอแนะนำว่าไม่ควรเกินห้องละ 40 คน และสำหรับ

นักเรียนที่มีปัญหาพิเศษหรือพิการควรเป็นห้องละ 15-20 คน ถ้าเป็นไปได้ขอแนะนำว่าไม่ควรเกินห้องละ 25 คนและส่วนระหว่างครูพลศึกษาต่อนักเรียน ควรกำหนดดังนี้

1. ระดับประถมศึกษาควรกำหนด คือ ต่ำมาก 1 ต่อ 200 คน
ปานกลาง 1 ต่อ 300 คน ขึ้นต่ำ 1 ต่อ 330 คน
2. ระดับมัธยมศึกษาควรกำหนด คือ ต่ำมาก 1 ต่อ 160 คนปานกลาง 1 ต่อ 180 คน ขึ้นต่ำ 1 ต่อ 200 คน

เล่มเดียวกัน (รายงานผลการสัมมนาหาเกณฑ์มาตรฐานทางพลศึกษาและกีฬา (2522 : 57-59)) ได้ กล่าวถึงเกณฑ์การจัดอุปกรณ์ระดับมัธยมศึกษา คือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์				
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ		
ม.1	ยัดหย่อน 1, 2	-เบาะ	24 ฟัน	16 ฟัน	8 ฟัน		
		-โตะ, ตาข่าย	10 ตัว	8 ตัว	4 ตัว		
	ปิงปอง 1, 2	-ไม้ตี	20 อัน	10 อัน	5 อัน		
		-ลูกปิงปอง	6 โหล	4 โหล	2 โหล		
ม.2	กรีฑา 1, 2	-ไม้คทา	20 อัน	10 อัน	5 อัน		
		-ริ้วกระโดด	24 ริ้ว	16 ริ้ว	8 ริ้ว		
		-สตาร์ตตั้งบ็อก	8 ชุด	6 ชุด	4 ชุด		
		-นาฬิกาจับเวลา	4 เรือน	2 เรือน	1 เรือน		
		-ลูกทุ่มน้ำหนักรุ่นเล็ก, กลาง, ใหญ่					
		-ชาย-หญิง	15 ลูก	12 ลูก	6 ลูก		
		-จักร แล่น					
		-ชาย, หญิง	15 อัน	12 อัน	6 อัน		
		-เส้ากระโดดสูง	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด		
		กระบี่กระบอง	-กระบี่หวาย	60 อัน	40 อัน	20 อัน	
			-เทปดนตรีประกอบ	-	2 ชุด	1 ชุด	
		ม.3	บาสเกตบอล 1, 2	-ลูกบาสเกตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
				ตะกร้อ 1, 2	-ตะกร้อหวาย	20 ลูก	10 ลูก

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ม.4	แบดมินตัน	-ไม้ตีแบดมินตัน	20 อัน	16 อัน	8 อัน
		-ตาข่าย, เส้า	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		-ลูกขนไก่	6 โหล	4 โหล	2 โหล
		-ที่นั่งผู้ตัดสิน	-	2 ชุด	1 ชุด
ม.5	แฮนด์บอล	-ลูกแฮนด์บอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		-นกหวีด	40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
		-ประตูพร้อมตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
	เซปักตะกร้อ	-ตะกร้อหวาย	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		-ตาข่ายพร้อมเส้า	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1.	ตาสองมือ	ตาบวชาย	40 คู่	20 คู่	10 คู่
2.	ฟุตบอล	ลูกฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
3.	พลอง	พลองหวาย	40 อัน	20 อัน	10 อัน
4.	วอลเลย์บอล	ลูกวอลเลย์บอล	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
5.	กิจกรรมเข้าจังหวะ	เครื่องเล่นเทป	-	2 เครื่อง	1 เครื่อง
		เครื่องขยายเสียง	-	4 ตัว	1 ตัว
		แตรมโหรี	-	-	-
		จังหวะ	-	4 อัน	1 อัน
6.	ยุด	เบาะยุด	24 ผืน	16 ผืน	8 ผืน
		เสื่อยุด	40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
7.	ฮ็อกกี	ไม้ฮ็อกกี	40 อัน	20 อัน	10 อัน
		ลูกฮ็อกกี	40 ลูก	40 ลูก	10 ลูก
		ประตูฮ็อกกี	-	-	-
		พร้อมตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
		ชุดสำหรับประตูฮ็อกกี	-	4 ชุด	2 ชุด
8.	ซอฟต์บอล	ถุงมือซอฟต์บอล	40 อัน	20 อัน	10 อัน
		ลูกซอฟต์บอล	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
		เบสยาวสี่เหลี่ยม	-	-	-
		และห้าเหลี่ยม	-	10 อัน	5 อัน
		หน้ากาก	-	2 อัน	1 อัน

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์			
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ	
9.	ทีกะโดด	ไม้ตี	-	4 อัน	2 อัน	
		แผงตาข่ายกั้นหลัง	-	2 แผง	1 แผง	
		ม้าหมอน	บ็อกซ์แดนท์	-	4 ตัว	2 ตัว
		กระดานสปริง	-	4 อัน	2 อัน	
10.	เทนนิส	ไม้ตี	40 อัน	20 อัน	10 อัน	
		ลูกเทนนิส	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก	
		ตาข่ายพร้อมเสา	-	2 ชุด	1 ชุด	
11.	คันทัน	คันทัน	-	20 อัน	10 อัน	
		ลูกตัน	-	8 เป้า	4 เป้า	
12.	รักบี้ฟุตบอล	ลูกรักบี้ฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก	
		สกริมแมชชีน	-	2	1	
13.	ยกร้านัก	บาร์เบลขนาด	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด	
		200 ปอนด์	เพิ่มคาน	เพิ่มคาน		
			2 อัน	1 อัน		
		เข็มขัดรัดเอว	20	10	5	
14.	มวยไทย-สากล	รองเท้ายกร้านัก	20	10	5	
		นวมซ้อม	20 คู่	10 คู่	5 คู่	
		กระจับ	20	10	5	
		กระสอบทราย	6	4	2	
		พื้นชิ่งบอล	4	2	1	

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
		เครื่องป้องกันศีรษะ	20	10	5
		เป้ล้อ	6	4	2
		แบดซีกกระสอบทราย	20	10	5
		เชือกกระโดด	40	20	10
		เวที	-	1	1
15.	ง้าวหวาย	ง้าวหวาย	60	40	20
16.	โปโลน้ำ	ลูกโปโลน้ำ	7	4	2
		ประตูพร้อมตาข่าย	2	1	1
		กุ่มแบ่งเขตสนาม	2	1	1
17.	ราวทรงตัว	ราวทรงตัว ซ้าย	2	1	1
		ราวทรงตัว หญิง	2	1	1
18.	ราวต่างระดับ	ราวต่างระดับ	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
19.	ห่วง	ห่วง	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
20.	จักรยาน	จักรยาน	10	8	4
		หมวกกันน็อค	10	8	4
21.	เน็ตบอล	ลูกเน็ตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		เสาพร้อมตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
22.	ราวเดี่ยว-คู่	ราวเดี่ยว-คู่	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		เบาะ	8	4	2

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2525) ได้กล่าวถึงการจัดอุปกรณ์และวัสดุวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาว่า "โรงเรียนควรจะได้จัดอุปกรณ์ และวัสดุสำหรับกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ มีเป็นจำนวนมากและในขณะเดียวกันหลักสูตรก็ได้แบ่งกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหลักสูตรออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ประเภทบังคับ หรือบังคับเลือก และประเภทเลือกจากหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ซึ่งอาจจะใช้เป็นแนวทางในการจัดอุปกรณ์ที่มีความจำเป็น และสำคัญสำหรับโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อไป (จำนวนอุปกรณ์ที่เสนอแนะต่อไปนี้หมายถึงจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้สอนในกิจกรรมนั้น ๆ ครั้งละหนึ่งห้องเรียนและมีจำนวนนักเรียนห้องละประมาณ 40-50 คน ถ้าโรงเรียนได้มีการสอนกิจกรรมพลศึกษาอย่างเดียวกัน หลายห้องเรียน จำนวนอุปกรณ์ ในกิจกรรมนั้นควรจะเพิ่มขึ้นตามส่วน)

แนวทางการจัดอุปกรณ์ในระดับมัธยมศึกษาตามสัดส่วน

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
1. ลูกฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
2. ลูกบาสเกตบอล	10 ลูก	20 ลูก
3. ลูกวอลเลย์บอล	10 ลูก	20 ลูก
4. ลูกเทนนิส	20 ลูก	40 ลูก
5. คาน้ำเทนนิส	5 คัน	10 คัน
6. ไม้เทนนิส	20 คัน	40 คัน
7. โต๊ะเทนนิส (ทำขึ้นเองและอาจพับเก็บได้)	5 ตัว	10 ตัว
8. ลูกชนไก่แบบพลาสติก	2 โทล	4 โทล
9. ไม้แบดมินตัน	20 อัน	40 อัน
10. คาน้ำแบดมินตัน	5 คัน	10 คัน
11. ลูกตะกร้อ	20 ลูก	40 ลูก

	ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
		อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
12.	ห่วงข้อมตาข่าย	10 อัน	20 อัน
13.	ไม้คทา	20 อัน	20 อัน
14.	ลูกกุ่มน้ำหนัก(ขนาดต่างๆสำหรับชาย-หญิง)	10 อัน	20 อัน
15.	ແຫລ່ນຝັກຂ້ອມ (ไม้ไผ่)	10 อัน	20 อัน
16.	จักรยาน(ขนาดต่างๆสำหรับชาย-หญิง)	5 ชุด	10 ชุด
17.	เส้ากระโดดสูงพร้อมไม้พาด(ทำเอง)	5 ชุด	10 ชุด
18.	เส้ากระโดดค้ำพร้อมไม้พาด(ทำเอง)	5 ชุด	10 ชุด
19.	ไม้ค้ำถ่อ	5 ชุด	10 ชุด
20.	นาฬิกาจับเวลา	3 เรือน	5 เรือน
21.	ปืนปล่อยตัวพร้อมลูก	1 กระบอก	1 กระบอก
22.	กระบี่	20 อัน	40 อัน
23.	พลอง	20 อัน	40 อัน
24.	ดาบสองมือ	20 คู่	40 อัน
25.	ง้าว	20 อัน	40 อัน
26.	เบาะสำหรับยิมนาสติกส์และยัดหย่อน	10 เบาะ	20 เบาะ
27.	ราวเดี่ยว	1 ชุด	2 ชุด
28.	ราวคู่	1 ชุด	2 ชุด
29.	หีบกระโดด	1 ชุด	2 ชุด
30.	ราวทรงตัว	1 ชุด	2 ชุด
31.	ราวต่างระดับ	1 ชุด	2 ชุด
32.	ม้ากระโดด	1 ชุด	2 ชุด
33.	แทรมโพลีน	1 ชุด	2 ชุด

	ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
		อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
34.	ไม้ฮ็อกกี้	22 อัน	44 อัน
35.	ลูกฮ็อกกี้	10 ลูก	20 ลูก
36.	เครื่องป้องกันผู้รักษาประตู	2 ชุด	4 ชุด
37.	เบาะฮ็อกกี้	10 เบาะ	20 เบาะ
38.	เสื้อฮ็อกกี้	10 ตัว	20 ตัว
39.	ห่วงข้ามตาข่าย	10 อัน	20 อัน
40.	ลูกแฮนด์บอล	10 ลูก	20 ลูก
41.	ลูกซอฟท์บอล	10 ลูก	20 ลูก
42.	ไม้ตีซอฟท์บอล	5 อัน	10 อัน
43.	ถุงมือสำหรับซอฟท์บอล	1 ชุด	2 ชุด
44.	เบสสำหรับซอฟท์บอล	1 ชุด	2 ชุด
45.	เครื่องชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง	1 ชุด	2 ชุด
46.	เทปวัดระยะชนิดเหล็กกล้า	1 เส้น	2 เส้น
47.	เสื้อที่มีสีต่าง ๆ 4 สี ๆ ละ 15 ตัว (เรียงตามเบอร์)	1 ชุด	2 ชุด
48.	เชือกสำหรับกระโดด	20 เส้น	40 เส้น
49.	เครื่องเล่นเทปพร้อมด้วยเทป	1 ชุด	2 ชุด
50.	ลูกรักบี้ฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
51.	ลูกเทนนิส	2 โหล	4 โหล
52.	ไม้เทนนิส	5 อัน	10 อัน
53.	ตาข่ายสนามเทนนิส	1 ผืน	2 ผืน

การวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

อุไรวรรณ โทเจริญ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคเหนือ" โดยใช้แบบประเมินสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาไปประเมินโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือจำนวน 44 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคเหนือไม่มีอยู่ในระดับ "ดีมาก" เลยแม้แต่โรงเรียนเดียวอยู่นั้นอยู่ในระดับ "ดี" ร้อยละ 11.36 ระดับ "ปานกลาง" ร้อยละ 63.64 ระดับ "พอใช้" ร้อยละ 20.45 และระดับ "ต่ำมาก" ร้อยละ 4.55 ส่วนสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคเหนือระหว่างโรงเรียนระดับจังหวัดและระดับอำเภอในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

พีชเรช พิริยหะพันธ์ (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่" โดยใช้แบบสอบถามครูพลศึกษาจำนวน 56 คน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนรัฐบาลในระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่จัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนดังนี้คือ โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนและโครงการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โรงเรียนจัดทุกโรงเรียน ส่วนโครงการแข่งขันกีฬาภายนอกระหว่างโรงเรียนกับโรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการจัดเป็นส่วนมาก ส่วนโครงการจัดกิจกรรมพิเศษ สำหรับนักเรียนที่ปกติมีจัดน้อยมาก สำหรับปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ได้แก่ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดหนังสือ และตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ขาดความรู้ในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ขาดอุปกรณ์ทางด้านเทคนิคและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา

ศิลป์พงษ์ ศรีวุฒิ (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามให้ครูพลศึกษาผู้บริหารและนักเรียนจำนวน 320 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียนมีการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม ปัญหาการจัดดำเนินการด้านการเรียนการสอน ได้แก่ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล

ขาดโรงฝึกกีฬา ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องฝึกครู ขาดตำราแบบเรียนและครุมือ เวลาและชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬา ภายในโรงเรียน คือ ขาดเวลาสำหรับแข่งขันขาดอุปกรณ์ฝึกซ้อม ขาดสวัสดิการนักกีฬา ปัญหาด้านสันตนาการ คือ ขาดเวลาสำหรับ จัดกิจกรรมขาดโอกาสเข้าร่วมของนักเรียน ขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านบรรดิกาคือ ผู้ปกครองและนักเรียนไม่เข้าใจ ขาดงบประมาณค่าใช้จ่าย และไม่สามารถจัดดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการในด้านต่าง ๆ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สุพรรณ จิตต์ภักดี (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหา การจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8" โดยนำแบบสอบถามไปถามครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนราษฎร์ในระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8 จำนวน 91คน ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์ จัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนด้านการแข่งขันกีฬากลางนอก และระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษเด็กปกติมีจัดน้อยมาก ปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษาคือ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมไปตามหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป ขาดหนังสือและตำราที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอนเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาในโรงเรียน และการจัดการแข่งขันกีฬากลางนอก หรือกีฬา ระหว่างโรงเรียน คือขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียน และผู้บริหารไม่สนับสนุน เกี่ยวกับตัวครูพลศึกษาคือ ครูมีจำนวนน้อยไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ คือศึกษานิเทศก์ไม่เคยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือครูพลศึกษาเลย ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนคิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ และผู้บริหารเข้าใจว่าวิชาพลศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อสอนให้เด็กเล่นกีฬาเพื่อแข่งขัน

เกษร เข้มทอง (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" โดยได้นำแบบประเมินที่ได้สร้างขึ้นเองไปประเมินโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครจำนวน 43 โรงเรียนข้อมูลที่ได้มานำไปวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยปรากฏว่า สถานภาพของ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยเฉลี่ยแล้วจัดโปรแกรมผลึกษาอยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้าน การดำเนินการสอนในชั้นเรียนและการจัดผลึกษาพิเศษ และด้านการจัดการ แข่งขัน กีฬาระหว่าง โรงเรียนในระดับค่อนข้างดี ได้แก่ ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนด้านการบริหาร การดำเนินการผลึกษา และ ด้านสนาม อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ส่วนที่อยู่ในระดับควร ปรับปรุง ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมผลึกษาเพื่อนันทนาการ สรุปโดยส่วนรวม สถานภาพของ โปรแกรมผลึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จัดโปรแกรม ผลึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างดี และจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนน สถานภาพของโปรแกรมผลึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ระหว่างโรงเรียนประเภทชายล้วน หญิงล้วน และสหศึกษา และระหว่าง โรงเรียนที่อยู่ในท้อง ที่การศึกษาต่างๆ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ไฮน์ (Hein, 1972) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจ สถานภาพของโปรแกรม สุขศึกษาและผลึกษาระดับมัธยมศึกษาในรัฐฮาวาย" การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สถานภาพของโปรแกรมสุขศึกษา และผลึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนภูมิภาคและหมู่เกาะ ในรัฐฮาวาย โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 29 แห่ง การสำรวจใช้ ใบให้คะแนนของ ลาพอร์ต (Laporte Score Card) แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่าง โรงเรียน ในส่วนภูมิภาคและ หมู่เกาะในรัฐฮาวาย โดยการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนในหมู่เกาะ ผลการวิจัยพบว่ารัฐฮาวายมีการปรับปรุงโปรแกรมสุขศึกษาและผลึกษา ตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลง การศึกษาเป็นแบบฟอสซัม (Fossum Study) โรงเรียนในหมู่เกาะโอฮู (Oahu) และเกาะมุย (Maui) มีคะแนนสูงสุด โรงเรียนในขนาดใหญ่จะมีคะแนนดีกว่าโรงเรียนขนาดเล็กในการสำรวจ สภาพทั้ง 10 ด้าน พบว่า 7 ด้านอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง 2 ด้าน อยู่ในเกณฑ์ดี และมีเพียง 1 ด้านที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ

โรบินสัน (Robinson, 1971) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมผลึกษา ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในรัฐอลาบามา" ได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้เรียนวิชาผลึกษา

ผลการวิจัยพบว่าวิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาหนึ่งรวมอยู่ใน หลักสูตรของโรงเรียนประถมร้อยละ 63 มีการจัดโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนปกติประถมร้อยละ 61 มีการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และประถมร้อยละ 81 จากโรงเรียนที่ทำการสำรวจมีการจัดโปรแกรมพลศึกษา ที่ยังไม่สมบูรณ์ เพราะขาดเครื่องอำนวยความสะดวกอุปกรณ์ และการสนับสนุนจากผู้บริหาร

โมซาฟารี (Mozafari, 1979) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐฟลอริดา" โดยใช้แบบประเมินโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสมาคมสหศึกษา พลศึกษา และนันทนาการของอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน จะมีความสัมพันธ์แบบผกผันอย่างมีนัยสำคัญกับการสอนการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

2. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนลงทะเบียน มากกว่า 1,001 คน จะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในสามด้านดังกล่าวแล้ว

3. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างโรงเรียนระดับกลาง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และการบริหารโปรแกรม

โจเซ ปอร์เตลา ซัวเรซ (Jose M. Portela-Suarez, 1974) ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนชุมชนระดับมัธยมศึกษาของ เปอร์โตริโก " ในปี ค.ศ. 1974 โดยใช้แบบประเมินผล ของโรงเรียนมัธยมแห่งชาติส่วนที่ 4 นำมาประเมินผลโรงเรียนชุมชนระดับมัธยมศึกษาในเปอร์โต ริโก จำนวน 12 โรงเรียนผลการวิจัยปรากฏว่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐบาลขึ้นนั้นเป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง และสภาวะของโรงเรียนนั้น ๆ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมพลศึกษามีน้อย จำนวนนักเรียนในการเรียนพลศึกษาในชั้นเรียนไม่แน่นอน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งมีผลกระทบต่อการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของวิชาพลศึกษา และความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงโปรแกรมพลศึกษา ในทุกด้านเพื่อจะจัดการพลศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีคุณค่าที่สุด

โรซาโต (Rosato, 1973) ได้ศึกษาเรื่อง "การประเมินโปรแกรมผลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาชุมชนที่คัดสรรในรัฐเทนเนสซี" โดยใช้แบบให้คะแนนทางสุขศึกษาและผลศึกษาของลาพอร์ด แบบที่ 2 เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยการใช้สัมภาษณ์และสังเกต และใช้แบบสอบถามเพื่อเข้าใจภูมิหลังของการศึกษา ประสิทธิภาพสอนและแผนการในอนาคตจากผลการศึกษาพอสรุปได้ว่า

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 37.2 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 38.4 มีโปรแกรมผลศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ดี
2. โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการรับรองจากสมาคมวิทยาลัยและโรงเรียนมัธยมในภาคใต้มีคะแนนสูงกว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานอื่นอย่างมีนัยสำคัญ
3. โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่มีคะแนนสูงกว่าโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญ
4. ทั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมของแบบการให้คะแนนของลาพอร์ด อย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ควรมีผู้นำที่เข้มแข็งระดับรัฐที่จะให้ความช่วยเหลือกับนักผลศึกษา
 2. ครูที่สอนผลศึกษา ควรได้รับการฝึกอบรมโดยตรงในระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า เป็นอย่างน้อย
 3. ควรยุติธรรมในการให้คะแนนผลศึกษาและโต้แย้งได้
 4. เน้นการจัดการเกี่ยวกับโปรแกรมจัดการแข่งขันกีฬาภายในให้มากกว่าอดีต
 5. โรงเรียนฝึกผลศึกษา ควรได้รับการออกแบบให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็น
- เอนกประสงค์